

РЕШЕНИЕ

№ 40

гр. Шумен, 25.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ШУМЕН, СЪСТАВ II, в публично заседание на двадесет и пети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Азадухи Ов. Карагюзян

Членове: Константин Г. Моллов
Теодора Енч. Димитрова

при участието на секретаря Татяна Св. Тодорова
като разгледа докладваното от Азадухи Ов. Карагюзян Въззивно гражданско дело № 20213600500481 по описа за 2021 година

Производство по реда на чл.258 и сл. от ГПК.

С решение №260262/4.06.2021г. по гр.д.№2074/2020г. по описа на ШРС , съдът е признал за установено, по реда на чл. 422, вр. 415 ГПК, по отношение на „А1 България „ ЕАД, с ЕИК № ..., седалище и адрес на управление: гр. С..., че Р.Р. Х., с ЕГН ***** и адрес: гр. Ш..., дължи на ищеца сумата 164.77 /сто шестдесет и четири лева и седемдесет и седем стотинки/ лева - възнаграждения за предоставени мобилни, абонаментни, съобщителни услуги с телефонни номера: ....., ...; мобилен интернет към телефонен номер .....; пакетна, абонаментна услуга (пакет) фиксиран интернет „Мтел Нет 101000446635“ и телевизия „Мтел ТВ 21000446634“, за която по образувано ЧГД № 643/2020 г., по описа на РС - Шумен, срещу ответницата е издадена Заповед № 275/21.04.2020 г., за изпълнение на парично задължение, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 31.03.2020 г. /датата на подаване на Заявление по чл. 410 ГПК/ до окончателно плащане, на основание чл. 226 ЗЕС вр. чл. 298, вр. чл. 288 ТЗ, вр. чл. 79, вр. чл. 71 ЗЗД, признал е за установено, по реда на чл. 422, вр. 415 ГПК, по отношение на „А1 България” ЕАД, че Р.Р. Х. дължи на ищеца сумата 1 162.08 /хиляда сто шестдесет и два лева и осем стотинки/ лева - предсрочно изискуеми вноски по Договори за продажба на изплащане на: телевизор „Telefunken“ T32TX287D Net+TV30,50 Ext 23m“ апарат SAM Galaxy J5 Gold-J-Pspd48KTrio MAT 25 23 м.“; апарат „iPhone6s 16GB Space Grey MAT 70 23 м.“ и апарат „Пак HuaweiP9liteDSBI+Band+Smartband MNP MAT 25 23 м“, за която по образувано ЧГД № 643/2020 г., по описа на РС - Шумен, срещу ответницата е издадена

Заповед № 275/21.04.2020 г., за изпълнение на парично задължение, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 31.03.2020 г. /датата на подаване на Заявление по чл. 410 ГПК/ до окончателно плащане, на основание чл. 205 вр. чл. чл. 79, ал. 1, вр. чл. 71 ЗЗД, признал е за установено, по реда на чл. 422, вр. 415 ГПК, по отношение на „А1 България“ ЕАД, че Р.Р. Х. дължи на ищеца сумата 403.95 /четиристотин и три лева и деветдесет и пет стотинки/ лева - обезщетение в размер на законна лихва върху сумата от 1326.85 лв., за периода от 04.02.2017 г. до 24.03.2020 г. поради прекратяване на Договор № М 4617498/26.06.2015 г. с рамков характер, за която по образувано ЧГД № 643/2020 г., по описа на РС - Шумен, срещу ответницата и е издадена Заповед № 275/21.04.2020 г., за изпълнение на парично задължение, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 31.03.2020г. /датата на подаване на Заявление по чл. 410 ГПК/ до окончателно плащане, на основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД, отхвърлил е предявеният, по реда на чл. 422, вр. 415 ГПК, от „А1 България“ ЕАД, срещу Р.Р. Х., иск с правно основание чл. 92 ЗЗД за признаване като установено между страните, че ответницата дължи на ищеца, сумата 2 332.58 /две хиляди триста тридесети два лева и петдесет и осем стотинки/ лева - неустойки за предсрочно прекратяване на: Договора за мобилна услуга с телефонен номер 0882397901, в размер на 49,50 лева; Договора за мобилна услуга с телефонен номер ..... в размер на 87.30 лева; Договора за мобилна услуга с телефонен номер ..... в размер на 299.85 лева; Договора за мобилна услуга с телефонен номер 0885622274 в размер на 123.75 лева; Договора за мобилна услуга с телефонен номер 0895220905, в размер на 174,96 лв.; Договора за мобилна услуга с телефонен номер 0895253302, в размер на 59,97 лв.; Договора за предоставен „мобилен интернет“ към телефонен номер ....., в размер на 49,95 лв.; Договора за интернет услуга в пакета с номер 101000446635, в размер на 28,47 лв.; Договора за телевизионна услуга в пакета с номер 201000446634 в размер на 66,48 лв., за която по образувано ЧГД № 643/2020 г., по описа на РС - Шумен, срещу ответницата и е издадена Заповед № 275/21.04.2020 г., за изпълнение на парично задължение, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 31.03.2020г. до окончателното плащане, като неоснователен, присъдил е на ищеца разноси по делото в размер на 8.16.18лв., от които 225.34лв. в заповедното и 590.84лв. в исковото производство.

Решението е обжалвано от „А1 България“, ЕАД, действащо, чрез пълномощника си адв.Б.Х. от САК, в частта му с която съдът е отхвърли иска на ищеца за сумата от 1722.23лв. неустойки като незаконосъобразно и неправилно по изложените в жалбата съображения. Жалбоподателят моли решението да бъде отменено в тази му част и вместо това предявеният иск за неустойки да бъде уважен до този размер.

Въззиваемата страна Р.Р. Х. не е депозирала отговор на въззивната жалба, не се явява в съдебно заседание и не взема становище по въззивната жалба.

След проверка по реда на [чл. 269 от ГПК](#), въззивният съд намери, че обжалваното решение е валидно и допустимо, като в хода на процеса и при постановяването му не са допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила.

Въззивната жалба е подадена в срока по чл.259 ал.1 от ГПК от надлежна страна, при

наличие на правен интерес и е допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Като обсъди основанията и доводите изложени от страните ,както и събраните по делото доказателства ,съдът приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Предмет на настоящото въззивно производство е дължимостта от ответницата на общо **1722.23лв.** неустойки .

От тази сума **329.88лв.** се претендират като неустойки за предсрочно прекратяване на договори за мобилни слуги и са за заплащане на сборът на 3 месечни такси, както следва :

174,96 лв. - неустойка за предсрочно прекратяване по отношение на договор за мобилна услуга с телефонен номер 0895220905, съгласно чл. 6.3.1 от Приложение № 1 от 05.09.2016 г. Сумата на неустойката представлява сборът на 3 месечни такси от по 58,32 лв.,

59,97 лв. - неустойка за предсрочно прекратяване по отношение на договор за мобилна услуга с телефонен номер 0895253302, съгласно чл. 6.3.1 от Приложение № 1 от 09.09.2016 г. Сумата на неустойката представлява сборът на 3 месечни такси от по 19,99 лв..

28,47 лв. - неустойка за предсрочно прекратяване по отношение на договора за пакетна услуга и по конкретно - интернет услугата в пакета с номер 101000446635, съгласно чл. 6.3.2 от Приложение № 1 от 05.09.2016 г. Сумата на неустойката представлява сборът на 3 месечни такси от по 9,49 лв.

66,48 лв. - неустойка за предсрочно прекратяване по отношение на договора за пакетна услуга и по конкретно - телевизионната услуга в пакета с номер 201000446634, съгласно чл. 6.3.2 от Приложение № 1 от 05.09.2016 г. Сумата на неустойката представлява сборът на 3 месечни такси от по 22,16 лв.

Останалата част от общата сума от 1722.23лв. неустойки е за неустойки в размер на **1392.35лв.**, пак във връзка с предсрочното прекратяване на договорите за електронни съобщителни услуги , но те са за възстановяване на отстъпки от пазарните цени на предоставени крайни устояства и за стойността на невърнатото техническо оборудване ,предоставено за временно ползване, както следва:

716,24 лв. - неустойка за възстановяване на отстъпка от пазарната цена на крайно устройство „Апарат iPhone6s 16GB Space Grey MAT 70 23м“, предоставено с Договор за продажба на изплащане от 09.09.2016 г. За неустойката е издадена сметка № 567969988 от 23.02.2017;

248,86 лв. - неустойка за възстановяване на отстъпка от пазарната цена на крайно устройство „Пак HuaweiP9liteDSBI+Band+Smartband MNP MAT 25 23м“, предоставено с Договор за продажба на изплащане от 13.09.2016 г. За неустойката е издадена сметка № 567969994 от 23.02.2017;

127,25 лв. - неустойка за възстановяване на отстъпка от пазарната цена на крайно устройство „Телевизор Telefunken T32TX287D Net+TV30,50 Ext 23м“ предоставено с Договор за продажба на изплащане от 09.09.2016 г. За

неустойката е издадена сметка № 567970003 от 23.02.2017;

200,00 лв. - неустойка за възстановяване на стойността на невърнатото техническо оборудване предоставено по договор за пакетна услуга (фиксиран интернет с номер 101000446635 от пакета). За неустойката е издадена сметка № 567969998 от 23.02.2017;

100,00 лв. - неустойка за възстановяване на стойността на невърнатото техническо оборудване предоставено по договор за пакетна услуга (телевизионна услуга с номер 201000446634 от пакета). За неустойката е издадена сметка № 567970003 от 23.02.2017г.

За сумата от 1722.23лв. неустойки по образувано ЧГД № 643/2020 г., по описа на РС - Шумен, срещу ответницата е издадена Заповед № 275/21.04.2020 г., за изпълнение на парично задължение, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 31.03.2020г. до окончателното плащане.

Поради връчването на заповедта на длъжника по реда на чл.47 от ГПК, съдът дал указания на заявителя да предяви искове за вземанията си, което заявителя-ищец сторил в срок.

Относно клаузите за дължимост на неустойките при предсрочно прекратяване на договори за мобилни слуги за заплащане на сборът на 3 месечни такси, в размер на общо 329.88лв. съдът на основание [чл. 146](#), вр. [чл. 143, т. 5 от ЗПП](#) и с оглед задължението му да се произнесе служебно относно действителността на процесните клаузи за неустойка, намира, че са действителни, тъй като, макар и ищецът да не доказва твърдението си, че са индивидуално договорени между страните, те са съобразени досежно размера на дължимата неустойка с, постигнатата между праводателя на дружеството и Комисията за защита на потребителите, гр. София. спогодба, одобрена с протоколно определение от 12.04.2016 г. по гр. д. № 12268/2014 г. по описа на СГС, което обосновава извод за липса на изискуемия по [чл. 143, т. 5 от ЗПП](#) критерии за неравноправност на клаузите за неустойка, а именно – необосновано висок размер на същата.

Досежно изискуемостта на вземанията за неустойки, съобрази следното:

При паричното задължение на основание [чл. 81, ал. 2 от ЗЗД](#) длъжникът не може да се освободи от отговорност за неизпълнението. Паричното задължение е винаги възможно. Законодателят е предвидил, че при неизпълнение на парично задължение винаги се дължи обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата – [чл. 86 от ЗЗД](#), в който случай кредиторът не доказва вредите си, тъй като законодателят е приел, че задължително при неизпълнение на парично задължение е налице намаляване на имуществото на кредитора с поне стойността на законната лихва. За действително претърпените вреди в по-висок размер от неизпълнение или прекратяване на договора по вина на длъжника, кредиторът може да иска обезщетение съобразно общите правила. С оглед нормите на [чл. 9](#) и [чл. 92 от ЗЗД](#) следва да се приеме, че страните са свободни да уговорят обезщетение за вида неизпълнение, който са приели, че може да настъпи. Неустойката, предвидена за неизпълнение на парично задължение има за цел да обезпечи изпълнение на задължението и да служи като обезщетение на вредите от неизпълнението,

без да е нужно те да се доказват. Свободата на договаряне на основание [чл. 9](#) и [чл. 92 от ЗЗД](#) може да се упражни като страните със сключените помежду си уговорки за неустойки не нарушават забранителни императивни норми и нормите на добрите нрави, както и други основания, които да са предвидени от законодателя.

Константната съдебна практика приема, че неустойката се дължи при следните условия: първо, страните да са я уговорили изрично за неточно или пълно неизпълнение на договора, респ. – при прекратяването му по вина на някоя от тях, и второ, длъжникът виновно да не изпълнил задължението си, т. е. необходимо е да се установи, че между страните по делото е налице сключен договор, въз основа на който да е надлежно възникнало за ответника задължение, което той да не е изпълнил, по причина, за която отговаря. При наличие на договорна клауза за неустойка, такава се дължи при поискване от изправната страна по договора, т. е. изискуемостта на вземането възниква от датата на поканата до неизправната страна по договора.

Разглежданите в случая претенции са за установяване на вземания за неустойки за разваляне на процесните договори посочени в исковата молба едностранно от кредитора, поради виновно забавено изпълнение от страна на длъжника. Със силата на пресъдено нещо между страните е признато за установено, че процесните договори са валидни и, че ответникът е допуснал виновно неизпълнение по тях. В конкретната хипотеза страните са постигнали съгласие единствено относно основанията за едностранно прекратяване на договорите от страна на дружеството – доставчик, но не и досежно формата на изявлението и реда за уведомяване на другата страна, поради което, по отношение прекратяването на процесните договори, сключени между страните следва да намери приложение общата разпоредба на [чл. 87, ал. 1 от ЗЗД](#), доколкото от ищеца не се твърди наличие на обстоятелствата по [чл. 87, ал. 2 от ЗЗД](#). Според правилото на [чл. 87, ал. 1 от ЗЗД](#), при неизпълнение задълженията на длъжника по един двустранен договор, кредиторът може да развали договора, като даде на длъжника подходящ срок за изпълнение, с предупреждение, че след изтичането му ще смята договора за прекратен. Когато договорът е писмен, предупреждението трябва също да се направи писмено. Според трайната и непротивореча съдебна практика в тежест на кредитора е да установи отправяне на надлежна покана за изпълнение до длъжника с предупреждение за разваляне на договора и, че тя е достигнала до знанието му. От събраните по делото доказателства обаче не се установи ищецът да е отправял писмена покана до длъжника със съдържанието по [чл. 87, ал. 1 от ЗЗД](#), респ. да го е уведомил писмено за прекратяване на договорните им отношения преди завеждане на исковата молба по процесните договори, което е основание за съда да заключи, че процесните договори не са били прекратени предсрочно, съответно претендираните вземания за неустойки не са били изискуеми.

Ето защо, съдът приема, че исковите претенции за установяване вземания за неустойки в общ размер от 1722.23лв. са изцяло неоснователни и недоказани и следва да бъдат отхвърлени.

В съответствие с изложените фактически и правни доводи, настоящата инстанция

приема, че обжалваното решение е правилно и следва да се потвърди.

Решението в останалата му част не е било обжалвано и е влязло в сила.

Предвид изхода от спора пред ШОС на жалбоподателя не се следват разноси по делото , а въззиваемата страна не претендира такива.

Водим от гореизложеното и на осн. чл.271 от ГПК , съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение №260262/4.06.2021г. по гр.д.№2074/2020г. по описа на ШРС в обжалваната му част.

Решението в останалата му част е влязло в сила.

Решението не подлежи на обжалване на осн.чл.280 ал.3 т.1 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____